

RECĂDERI DE HEPATITĂ ACUTĂ VIRALĂ - ASPECTE CLINICO-EVOLUTIVE

*Madelena Drăgan, Monica Luminos, Rozina Iagăru, Ruxandra Măntescu,
Elena Gheorghe, Cristina Petre*

Clinica de Boli Infecțioase-Pediatrie,
Universitatea de Medicină și Farmacie, București

Într-un studiu efectuat pe 1366 de hepatite acute virale internate în perioada 01.04.1994-31.03.1995, 10 cazuri au prezentat recăderi de hepatită acută virală (0,7%). Grupa de vârstă implicată a fost 6-12 ani. Din cele 10 cazuri, 6 au fost băieți și 4 fete. Pe baza diagnosticului serologic (efectuat prin metoda MONOLISA -PASTEUR, ELISA II - DIAGNOSTICS, AgHBs, anticorpi anti HBs, anticorpi anti HBe, AgHBe, anticorpi anti A-IgM și anticorpi anti A totali) s-a putut observa prevalența crescută a VHB 70% (7 cazuri) față de VHA 30% (3 cazuri). De asemenea s-au urmărit în dinamică valorile TGP (ALT) și s-a constatat că ele au variat între 160-1660 UI/l pentru toate cazurile. În ceea ce privește evoluția însă se poate afirma că recăderile de HVA cu VHB au prezentat forme prelungite, cu evoluție ondulantă, perioada stabilizării fiind, în medie, 18 zile pentru fiecare reinternare. În ansamblu, formele de boală au fost medii. Raportul serumalbumine/gammaglobuline a fost normal în cazul recăderilor de hepatită cu VHA și ușor modificat în recăderile cu VHB (45%/26%). Aspectul ecografic hepatic a prezentat aceeași caracteristică - ușor modificat în recăderile de hepatită cu VHB (hiperecogenitate moderat crescută) și normal în cele cu VHA. În cazuistica noastră, remarcăm la cele 7 cazuri cu VHA evoluția prelungită cu o durată de două-trei luni de la episodul acut până la normalizarea sindromului citolitic și a sindromului de retenție biliară.